

» kadının ve yazarım. Tanpınar'ın şu sözünü çok severim: "Asıl dava derin bir şekilde yaşamak ve kendi kendisini gerçekleştirmek, ölümlü hayata şahsi bir çeşni vermektir." Yazmaya başladığımda kendi iç dünyamdan başka bir referans nokta bulunmadığı için kendi biricik hayat deneyimimi ortaya koyuyorum. "Şahsi çeşnim" dişiliği baskın bir çeşni. Dişiliği baskın derken sakın ola ki duyarlı kadın yazar klişesinden bahsettiğim sanılmasın. Anlatıyı düz bir çizgiden dairesel zamana taşıyan, okura her şeyi açıklama kaygısı gütmeyen kendi karanlığı içine dala bilen, güneşten çok aya yakın bir anlatıdan söz ediyorum. Dişi bir anlatıyı bir kadından beklemek gerekmez. Hatta genelde kadınlar kafa karıştırmaktan korktukları için ya da belki okur kaygısıdır bilmiyorum, dişiliğin karmaşasını taşıyan metinler erkeklerden çıkar. Kadın olma hâlini bir mesele olarak işlemek istedim. Kadın-erkek eşitliği paradigmasının dışından bir yerden, hükümden bulunmadan kadınlığı ifade etmeye çalıştım. Aynı şekilde başka bir romanda erkeklik için de yapmadık isterim.

■ **Romanda anlatılan cinselliğin ne çok ne az, tam yerinde ve olması gerektiği gibi anlatılabilmesinde az önce konuştuğumuz romandaki kadın hâkimiyetinin rolü olduğunu düşünüyor musunuz?**

■ Böyle düşünmenize sevindim. Cinselliğin dozunu da dilini de ayarlamak zor yazarın. Yazsan bir türlü, yazmasan metin eksik kalır. İtçen bir dil kurmak en önemlisi ve tabii ki merak. Ne yaşıyoruz biz sevişirken? İki insan arzu ve haz tarafından ele geçirilip gündelik hayatta yapmayı aklına dahi getirmedikleri şeyleri yaparken neler hissediyor? Sonra bir de şu var: Niçin sevişiyoruz? Hangi boşluğu doldurmak ümidi ile birbirimize sarılıyoruz? Sonra nasıl kopuyoruz birbirimizden? Bunlar insan olarak benim merak ettiğim meseleler zaten. Bu merakımda tek başıma olmadığımı da eminim. Evet, haklısınız: Romandaki kadınlar cinselliği seviyor, zevkten kaçmıyor ve ondan utanmıyor. Bu da muhakkak ki cinselliğin yaşantımızın, ilişkilerimizin doğal bir uzantısı olduğu geçeriğinin altını çizmede etkili olmuştur.

"BİR İYİLEŞME ÖYKÜSÜ"

■ **Anlatıcıların sürekli değiştiği, bir kurguyla ilerletiyorsunuz romani. Dolayısıyla anlatıcılarla birlikte dil de değişiyor. Şunu merak ediyorum: Her kahramanın diline, dünyasına ayrı ayrı girebilmek yazarı nasıl bir yazı imtihanından geçiriyor?**

■ Kesinlikle sıkı bir imtihandan geçiriyor! Ben yazmaya başlamadan önce dilimi akord ederim. Bunun için de en az bir saat okumam gerekir. Bazen yeni bir şeyler okurum ama dilime ayar vermek için okumaya oturdusam bildiğim bir metni elime almayı tercih ederim. Bu kitabı yazarken her bir karakter için elime başka bir öykü aldım. Sadece öykü değil aslında. Nur'u bölümleri yazmadan önce şiir

okudum. Burak'da daha düz, sade dili olan yazarlara meylettim. Sadık Usta için bolca Tanpınar karıştırdım ve Selin için de Ekşi Sözlük'de gezdim epey. Karakterler ortaya çıktıkça dünyalarına girmek kolaylaştı ama ilk aylarda henüz onlar bana, ben onlara yabancıyken epey konuşmamız gerekti. Ben karakterlerimle mülakat yaparak başlamaya başlasın. Tüm karakterlerin içimizde yaşadığına, hayal dünyamızın bir kısmında bizi beklediğine inanıyorum. Çocukluğumda kurduğum oyunları hatırlatır bu süreç bana. Onlarla düzenli bir şekilde vakit geçirmeye başladıkça onları tanıyoruz, aramızdaki bağ güçleniyor. O noktadan sonra artık bir dünyadan diğerine geçmek, evin odalarında dolaşmak gibi oluyor.

■ **Büyükada, romanın kahramanlarından biri âdeti. Adayla ilişkinizi merak ettim. Kıy köşe çıkarılmış bir ada haritası üzerinde dolaştırıyorsunuz bizi. Aynı şekilde adanın sorunları da fayton atlarının ölümü gibi romanınıza dâhil oluyor. Nedir hikâyesi?**

■ Büyükada'da büyüdüm. Dedem Prof. Dr. Macit Gökberk'in, ona kendi babasından kalan evinde üç kuşak beraber yaşadık. Özgür bir çocukluk ve çok küçük yaşından itibaren bisikletle adanın her bir köşesini gezdim, öğrendim. Annem ve teyzem de adada büyüdüğü için bizi gezmeye çıkardığına, bize esrarengiz köşkleri, ıssız manastırları, en güzel kocayemişlerin yetiştiği çalılıkları, ıssız plajları gösterirdi. Dedem de onları öyle gezdirmiş. Anlayacağımız, adayı gezdirme tutkusunu aileden geliyor. Atların ölümü, günübirlik turistlere karşı alınan tavır, eski günler nostaljisi gibi adada yaşayan herkesin gününe sızan temalara da dokunmadan gerçekçi bir atmosfer yaratamazdım.

■ **Romanlar öğrenmek için okunmaz ama okuruna öğretir aynı zamanda. Fakat şöyle bir durum da var: Yazar da öğrenir kaleme aldıklarından. Şunu soracağım: Kahvaltı Sofrası ne öğretti size? Bu romandan size kalan ne oldu?**

■ Ne hoş bir soru! Kurgunun gizemini açık etmeden söylemeye çalışayım: Ailenin keşfettiği sırrın aşlında bir bölgenin büyük bir kısmı tarafından taşındığını öğrenmek beni çok şaşırttı. Araştırma yapmak için aradığım, bulduğum insanların nineleri, dedeleri hakkında anlatacak benzer hikâyelere sahip olması ve kitap çıkar çıkmaz beni dağlardaki o evlerine beklediğini ısrarla tekrarlaması beraber iyileşebileceğimiz umudunu doğurdu içimde. Kahvaltı Sofrası bir iyileşme öyküsü aslında. Kalpleri kırık ana-kızlardan taşıdığı sırrın yükünden iki bükülmüş olmuş ihtiyarlara, aşkın nesnesi olmayı reddeden kadınlardan onlara bir türlü ulaşamayan çaresiz erkeklerle uzanan bir iyileşme öyküsü. Galiba bana bu romandan en çok geçeriğın ve samimiyeğin aramızdaki kopuklukları onaracağı umudu kaldı. İyileşme umudu. ■

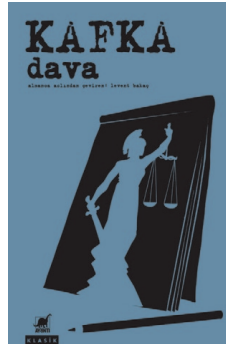
Kahvaltı Sofrası / Defne Suman / Doğan Kitap / 360 s.

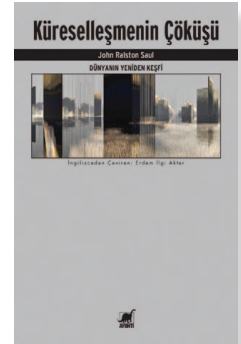
Kim Stanley **Lucky Strike**
Çeviri: Osman Bulut
Bilimkurgu 112 s, 11 TL

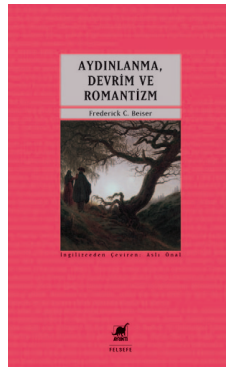
Chuck Palahniuk **Uydurma Bir Şeyler**
Çeviri: Damla Karadeniz
Yeraltı Edebiyatı 352 s, 33 TL

Franz Kafka **Dava**
Çeviri: Levent Bakaç
Klasik 288 s, 23 TL

John Ralston Saul **Küreselleşmenin Çöküşü-Dünyanın Yeniden Keşfi**
Çeviri: Erdem İtgi Akter
Klasik 416 s, 40 TL

Frederick C. Beiser **Aydınlanma, Devrim ve Romantizm**
Çeviri: Aslı Önal
Felsefe 576 s, 50 TL

37. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'ndayız!

10-18 Kasım 2018

Beylikdüzü TÜYAP Fuar ve Konge Merkezi Salon 3 / Stand 402